

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

REPUBLIKA HRVATSKA

ZAKLJUČAK

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Nikoli Ribariću, u stečajnom postupku nad stečajnom masom iza stečajnog dužnika FRAN-KUNA d.o.o. u stečaju, Zagreb (Grad Zagreb), Anđela Nuića 55, (raniji OIB: 95930270025), dana 7. prosinca 2020.,

z a k l j u č i o j e

I. Poziva se vjerovnik – FRANO ĆALUŠIĆ, OIB: 09113265111, Zagreb, Anđela Nuića br. 55, u roku od 15 dana, uplatiti predujam za pokriće troškova nastavka postupka radi naknadne diobe u iznosu od 864.850,00 kn, na račun Trgovačkog suda u Zagrebu broj IBAN HR9223900011300000460, model 05, poziv na broj 6981-2016.

II. Ako vjerovnik u dodijeljenom roku ne uplati predujam iz toč. I ovog zaključka sud će odbiti vjerovnikov prijedlog za nastavak postupka radi naknadne diobe od 17. kolovoza 2020.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda od 28. prosinaca 2016. otvoren je i zaključen je stečajni postupak nad dužnikom FRAN-KUNA d.o.o. u stečaju, Zagreb (Grad Zagreb), Anđela Nuića 55.

Podneskom od 17. kolovoza 2020. vjerovnik Frano Ćalušić predlaže nastavak stečajnog postupka radi naknadne diobe (članak 289. Stečajnog zakona, N.N. 71/15, dalje SZ). U prijedlogu se navodi kako je predlagatelj, koji je bio jedini vlasnik i direktor društva, naknadno utvrdio kako postoji znatna imovina koja pripada navedenom društvu, a koja imovina nije bila poznata, odnosno raspoređena u trenutku donošenja rješenja o brisanju navedenog društva. Tako navedenom društvu osobito pripadaju:

1. novčana tražbina prema Republici Hrvatskoj (Ministarstvu financija) u iznosu glavnice od 65.940,02 kn, zajedno s zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21.XII.2007.g. do isplate.,
2. novčana tražbina prema Fabijanu Bartolovicu u iznosu glavnice od 15.000,00 kn, zajedno s zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3.I.2010.g. do isplate., te

3. novčana tražbina prema Republici Hrvatskoj (Ministarstvu pravosuđa) u iznosu glavnice od 2.000.000,00 kn, zajedno s zakonskim zateznim kamatama tekućim od 4.I.2013.g. do isplate.

Pored iznietog, dužniku pripadaju i znatne druge novčane tražbine u iznosu glavnice koji nadmašuje 500.000,00 kn.

Navedene tražbine su označene u točki I. podneska od 13.V.2016.g. predanog u ovosudni predmet broj St-9320/15, a iste proizlaze iz javnih isprava (pravomoćnih sudskih odluka npr. presude i rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-6101/13-49 od 28.III.2014.g., presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-8072/11-19 od 11.XII.2012.g., rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-15657/10-43 od 15.II.2016.g., presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj Povrv-5107/2015 od 7.XII.2015.g., rješenja Županijskog suda u Slavonskom Brodu broj Gž-259/16-2 od 18.IV.2016.g., rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-8055/11-50 od 28.XII.2015.g., i dr.).

Slijedom iznietog predlagatelj (osobito kao osoba koja ima novčane tražbine prema navedenom društvu po osnovi zajmova) predlaže naslovu nastaviti ovaj postupak te ishoditi unovčenje citiranih tražbina i namirenje vjerovnika iz ostvarenog novca.

Zaključcima suda od 16. listopada 2020. i 27. listopada 2020. pozvan je stečajni upravitelj očitovati se o prijedlogu za nastavak postupka kojeg je predao Frano Čalušić.

Stečajni upravitelj očitovao se podneskom od 23. listopada 2020. te je naveo:

I. Iz dostavljenog prijedloga, i priležćih isprava razvidno je kako iza društva Fran Kuna d.o.o. nije zaostala bilo kakva konkretna nepokretna (nekretnina) ili pokretna imovina, koja bi imala toliku vrijednost da bi se iz iste mogli namirivati izvjesni troškovi stečajnog postupka i očekivane tražbine vjerovnika.

Nadalje iz prijedloga g. Frane Čalušića, kao bivšeg z.z.-a spomenutog društva proizlazi kako su navedenom društvu navodno pripadali:

1. Novčana tražbina prema RH, Ministarstvu financija, u iznosu glavnice od 65.940,02 kuna zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 21.12.2007.godine, do isplate.

Nastavno na navedeno, ističe se kako su uz prijedlog dostavljeni rješenja Ministarstva Financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa: UP/11-410-19/15- 01/02, Urbroj: 513-04/17-2 od 30.06.2017.godine, kojim je uvažena žalba i poništeno rješenje Ministarstva Financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostave Zagreb-Dubrava, Klasa: UP/I-416-02/14-04/8, Urbroj: 513-07-01-63-14-1 od 29.10.2017.godine i predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Nakon toga je doneseno rješenje Ministarstva Financija, Porezne Uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostava Dubrava, Klasa: UP/I-416-02/14-04/8, Urbroj: 513-07-01-03/2018-9 od 26.02.2018.godine, kojim je obustavljen postupak povrata kamata za poreznog obveznika Fran Kuna d.o.o. iz Zagreba, A. Nuića 55.

Dakle, uvidom u citirane isprave razvidno je kako ne postoji konačni upravni akt (rješenje) kojim bi društvo FRAN KUNA d.o.o. imalo pravo od RH-e potraživati iznos od 65.940,02 kuna. Čak štoviše, predmet je prije obustave evidentno bio vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak, a za napomenuti jest kako protiv prvostupanjskog rješenja postoji pravo na pravni lijek, pa onda protiv

drugostupanjskog rješenja pravo na (eventualno) pokretanje upravnog spora, pa je u ovom trenutku neizvjesno bi li, i ako bi, kad bi društvu Fran Kuna d.o.o., temeljem naznačenog pravnog osnova pripalo pravo potraživati bilo kakav novčani iznos od RH-e. Nejasno je tko bi zastupao pravnog slijednika kao tužitelja (poreznog obveznika), pod kojim uvjetima, kolike su šanse za uspjeh u takvom postupku (npr. pitanje zastare), koliki bi bili troškovi takvih postupaka (sudski, kao i troškovi obiju stranaka iz takvih sporova).

Stečajni upravitelj ukazuje na odredbu čl. 157. Stečajnog zakona, kojom je između ostalog, normirana „dužnost stečajnog upravitelja da tijekom cijel os postupka vodi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva za namire nje predvidljivih obveza stečajne mase “.

Dakle, u stečajnoj masi bi unaprijed morala postojati sredstva iz kojih bi se, uz suglasnost tijela stečajnog postupka, financirali svi postupci koji se vode u ime stečajnog dužnika (ovdje kao pravnog slijednika brisanog društva), i za slučaj da ishod takvog postupka bude nepovoljan za stečajnog dužnika, tj. netko bi ta sredstva trebao deponirati na račun stečajnog dužnika, jer u protivnom, a uvažavajući citiranu odredbu čl. 157. Stečajnog zakona, nije moguće voditi bilo kakve postupke bez da se unaprijed osiguraju sredstva za namirenje predvidljivih obveza stečajne mase, a ovdje nema riječi o svim navedeni spornim pitanjima.

Prednje navedeno znači da obveza stečajnog upravitelja nije samo namiriti obveze stečajne mase kao i namiriti dospjele tražbine, već on mora voditi računa i o obvezama stečajne mase koje bi mogle nastati u budućnosti te je upravo njegova dužnost i previdjeti i sredstva za isplatu tih obveza.

2. Novčana tražbina prema Fabijanu Bartoloviću u iznosu od 15.000,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 03.01.2010.godine do isplate.

Nastavno na navedeno, ističe se kako su uz prijedlog za nastavak postupka dostavljeno rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl.br. 30 P-8055/11 od 04.05.2020.godine, kojim je utvrđen prekid postupka u predmetnoj pravnoj stvari. Iz prijedloga za nastavak postupka razvidno je kako se radi o parnici čija je vrijednost predmeta spora (VPS) određena u iznosu od 15.000,00 kuna, i da se radi o postupku radi isplate. Obzirom kako se ni ovdje ne radi o konkretnoj imovini, već o "potencijalnoj" imovini, koja ovisi isključivo o činjenici uspjeha u tom postupku, to nije moguće isključivo temeljem te činjenice (dakle samog postojanja određene parnice) podnijeti nadležnom sudu prijedlog za nastavkom stečajnog postupka, niti ta parnica predstavlja konkretnu imovinu temeljem koje bi nadležni sud donio takvo rješenje.

Upravo zbog toga bi, prije eventualnog podnošenja prijedloga za nastavkom postupka, naravno pri tome ne prejudicirajući rezultat navedenog parničnog postupka što u ovom trenutku nije niti moguće, nadležnom sudu bi trebalo predujmiti iznos koji se odnosi na predvidljive obveze stečajne mase, tj. na sve troškove takvog parničnog postupka u slučaju njegovog pravomoćnog okončanja na štetu tužitelja (njegovog gubitka), koji troškovi bi morali biti plaćeni iz stečajne mase u ime tog društva-pravnog slijednika tužitelja, a njihova visina ovisi o naznačenoj vrijednosti predmeta spora i o pretpostavljenom broju radnji potrebnih za pravomoćnim okončanjem takvog postupka, i drugih potencijalnih troškova (pristojbe i si.), a o čemu se okvirno

može zaključiti temeljem uvida u sudski spis i činjenici do sada obavljenih radnji u tom istom postupku.

Također, morali bi (opet iz stečajne mase u ime tužitelja) biti predujmljeni i svi troškovi koji se odnose na poziciju samog tužitelja u takvom postupku, ovisno o fazi u kojoj je postupak (vještačenje, pristojbe i sl).

Suviše navedenom, u samoj stečajnoj masi morali bi biti predujmljeni i svi troškovi koji se odnose na tako pokrenuti sami stečajni postupak radi naknadne diobe, a koji se primjerice odnose na troškove knjigovodstva (mjesečno cca. 1.000,00 kuna + PDV), troškove sudskih pristojbi, nagrade stečajnom upravitelju i sh, i to za cjelokupno vrijeme trajanja tog stečajnog postupka, i sve do trenutka pravomoćnog okončanja navedenog parničnog postupka, a koja činjenica (nastupanje pravomoćnosti odluke u parničnom postupku), sudeći po praksi naših sudova, nažalost moglo trajati godinama (prema iskustvima ovdje iskazanog stečajnog upravitelja koji je ujedno i odvjetnik,), i gdje je moguće da prvostupanjska presuda bude ukinuta, pa predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, pa je onda kasnije naravno moguć pravni lijek i protiv te odluke i si. Svi ti troškovi, koji bi predstavljali predvidljive obveze stečajne mase, bi morali biti unaprijed predujmljeni (uplaćeni) kako bi u slučaju nastanka istih obveza stečajne mase postojala sama masa iz koje bi isti troškovi mogli biti plaćeni.

U predmetnom podnesku od dana 17.08.2020.godine, osim svega prethodno nabrojanog, naravno nema niti jedne riječi o tome tko će snositi sve te troškove prethodno nabrojanih a predvidljivih obveza stečajne mase ,a o kojima sam upravo ja kao stečajni upravitelj, i to slovom Stečajnog zakona, dužan brinuti i osigurati sredstva iz stečajne mase za njihovim namirenjem.

3. Novčana tražbina prema RH (Ministarstvu pravosuđa) u iznosu glavnice od 2.000.000,00 kuna zajedno za zakonskim zateznim kamatama tekućim od 04.01.2013. godine, pa do isplate.

Nastavno na navedeno, ističe se kako su uz prijedlog za nastavak postupka dostavljeno rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl.br. 27 P-2102/16-23 od 16.04.2019.godine, kojim je utvrđen prekid postupka u predmetnoj pravnoj stvari, gdje se iz samog rješenja vidi daje društvo Fran Kuna d.o.o. imalo svojstvo tužitelja ad 3/, zajedno sa ostalim tužiteljima (Frane Čalučić-tužitelj ad 1/ i Anđelija Čalušić-tužitelj ad 2/). Iz prijedloga za nastavak postupka razvidno je kako se radi o parnici čija je vrijednost predmeta spora (VPS) određena u iznosu od 2.000.000,00 kuna, i da se radi o postupku radi isplate. Obzirom kako se ni ovdje ne radi o konkretnoj imovini, već o "potencijalnoj" imovini, koja ovisi isključivo o činjenici uspjeha u tom postupku, to nije moguće isključivo temeljem te činjenice (dakle samog postojanja određene parnice) podnijeti nadležnom sudu prijedlog za nastavkom stečajnog postupka, niti ta parnica predstavlja konkretnu imovinu temeljem koje bi nadležni sud donio takvo rješenje.

Upravo zbog toga bi, prije eventualnog podnošenja prijedloga za nastavkom postupka, naravno pri tome ne prejudicirajući rezultat navedenog parničnog postupka što u ovom trenutku nije niti moguće, nadležnom sudu bi trebalo predujmiti iznos koji se odnosi na predvidljive obveze stečajne mase, tj. na sve troškove takvog parničnog postupka u slučaju njegovog pravomoćnog okončanja na štetu tužitelja (njegovog gubitka), koji troškovi bi morali biti plaćeni iz stečajne mase u ime tog društva-pravnog slijednika tužitelja, a njihova visina ovisi o naznačenoj vrijednosti predmeta spora i o pretpostavljenom broju radnji potrebnih za pravomoćnim okončanjem

takvog postupka, i drugih potencijalnih troškova (pristojbe i si.), a o čemu se okvirno može zaključiti temeljem uvida u sudski spis i činjenici do sada obavljenih radnji u tom istom postupku.

Također, morali bi (opet iz stečajne mase u ime tužitelja) biti predujmljeni i svi troškovi koji se odnose na poziciju samog tužitelja u takvom postupku, ovisno o fazi u kojoj je postupak (vještačenje, pristojbe i sl).

Suviše navedenom, u samoj stečajnoj masi morali bi biti predujmljeni i svi troškovi koji se odnose na tako pokrenuti stečajni postupak radi naknadne diobe, a koji se primjerice odnose na troškove knjigovodstva (mjesečno cca. 1.000,00 kuna + PDV), troškove sudskih pristojbi, nagrade stečajnom upravitelju i si., i to za cjelokupno vrijeme trajanja tog stečajnog postupka, i sve do trenutka pravomoćnog okončanja navedenog parničnog postupka, a koja činjenica (nastupanje pravomoćnosti odluke u parničnom postupku), sudeći po praksi naših sudova, nažalost moglo trajati godinama (prema iskustvima ovdje iskazanog stečajnog upravitelja koji je ujedno i odvjetnik,), i gdje je moguće da prvostupanjska presuda bude ukinuta, pa predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, pa je onda kasnije naravno moguć pravni lijek i protiv te odluke i si. Svi ti troškovi, koji bi predstavljali predvidljive obveze stečajne mase, bi morali biti unaprijed predujmljeni (uplaćeni) kako bi u slučaju nastanka istih obveza stečajne mase postojala sama masa iz koje bi isti troškovi mogli biti plaćeni.

U predmetnom podnesku od dana 17.08.2020.godine, osim svega prethodno nabrojanog, naravno nema niti jedne riječi o tome tko će snositi sve te troškove prethodno nabrojanih a predvidljivih obveza stečajne mase, a o kojima sam upravo ja kao stečajni upravitelj, i to slovom Stečajnog zakona, dužan brinuti i osigurati sredstva iz stečajne mase za njihovim namirenjem.

4. Znatne druge novčane tražbine u iznosu glavnice koji navodno nadmašuje 500.000,00 kuna.

Nastavno na navedeno, ističe se kako uz prijedlog nije dostavljena niti jedna pravomoćna i ovršna isprava koja se spominje u podnesenom prijedlogu. No neovisno o tome, sama činjenica postojanja pravomoćnih presuda ne znači i mogućnost naplate eventualno dosuđenih iznosa u korist stečajne mase, koja kako je poznato, ovisi o činjenici postojanja imovine tuženih osoba (pravnih i fizičkih) iz takvih presuda, njihovog eventualnog dugovanja trećim osobama, redoslijeda naplate i si., a i te okolnosti se također mogu provjeriti prije podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu. I ovdje je bitno napomenuti kako bi u samoj stečajnoj masi morali bi biti predujmljeni i svi troškovi koji se odnose na tako pokrenuti stečajni postupak radi naknadne diobe, a koji se primjerice odnose na troškove knjigovodstva (mjesečno cca. 1.000,00 kuna + PDV), troškove pristojbi, nagrade stečajnom upravitelju i si., u konkretnom slučaju i predujmova za troškove FINA-e temeljem eventualno podnesenih zahtjeva za izravnom naplatom, i to za cjelokupno vrijeme trajanja tog stečajnog postupka. Sudeći prema dosadašnjim iskustvima ovdje iskazanog stečajnog upravitelja, sama činjenica postojanja pravomoćne presude a bez postojanja druge konkretne imovine (npr. nekretnine koja bi se mogla unovčiti), nije rezultirala uplatama u korist stečajne mase iz kojih bi se mogli podmirivati barem tekuće obveze stečajne mase, te su takvi postupci u pravilu završavali podnošenjem prijedloga za obustavom postupka zbog nedostatnosti stečajne mase.

II. Zaključno, dokumentacija dostavljena uz prijedlog za nastavak postupka ukazuje kako brisano društvo evidentno nije imalo konkretnu imovinu (npr. nekretninu ili pokretninu(e) veće vrijednosti), iz koje bi se financirali troškovi stečajnog postupka i predvidljive obveze stečajne mase. Naprotiv, dostavljena dokumentacije svjedoči samo o „potencijalnoj imovini“, koja prvenstveno ovisi o činjenici uspjeha u nabrojanim postupcima, slijedom čega držim kako nije moguće isključivo temeljem te činjenice (dakle samog postojanja određene parnice) podnijeti nadležnom sudu prijedlog za nastavkom stečajnog postupka, niti ta parnica predstavlja konkretnu imovinu temeljem koje bi nadležni sud donio takvo rješenje. Također, dok se ne predujme i to u cijelosti svi prethodno nabrojani troškovi povodom prethodno nabrojanih i pokrenutih postupaka, te dok se ne dostavi dokumentacija iz koje bi se objektivno moglo pretpostaviti koliki bi oni uopće mogli biti, zahtjevu g. Frane Čalušića iz podneska od dana 17.08.2020.godine, nije moguće udovoljiti.

Zaključkom suda od 27.10.2020. pozvan je stečajni upravitelj dostaviti sudu iznos predvidivih troškova nastavka postupka na koji će onda sud pozvati predlagatelja nastavka postupka, a sve u smislu odredbe članka 289. stavak 3. Stečajnog zakona.

Podneskom od 5. studenoga 2020. stečajni upravitelj se očitovao:

Prvenstveno je potrebno napomenuti kako prilikom očitovanja nisam imao točan uvid u postupke koji se spominju u prijedlogu, pa molim da se zbog navedenih razloga i ovo očitovanje uzme kao okvirno. Stoga je nemoguće precizirati koliko će svaki pojedini postupak trajati, i kad bi isti mogao biti dovršen, pa ću uzeti kao prosječno vrijeme trajanja postupka pred prvostupanjskim sudom četiri (4) godine, i kasnije, trajanje postupka pred višim sudom povodom (eventualno) izjavljenog pravnog lijeka dvije (2) godine, i opet kasnije ukoliko povodom izjavljenog pravnog lijeka presuda bude ukinuta trajanje ponovljenog postupka još dvije (2) godine, sveukupno osam (8) godina.

1. Bankarske naknade (otvaranje i vođenje računa kroz razdoblje od osam (8) godina: 8.000,00 kuna.
2. Knjigovodstvene usluge, mjesečno 1.000,00 kuna + PDV, što mjesečno iznosi 1.250,00 kuna, godišnje 15.000,00 kuna, za razdoblje od osam (8) godina ukupno 120.000,00 kuna.
3. Novčana tražbina prema RH, Ministarstvu financija, u iznosu glavnice od 65.940,02 kuna zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 21.12.2007.godine, do isplate.

-Radi se o upravnom postupku pred prvostupanjskim tijelom za kojeg je neizvjesno koliko radnji će još biti održano do donošenja konačne odluke u upravnom postupku, tko će zastupati stečajnog dužnika, i ovisno o donesenoj odluci za kojeg je upitno hoće li se, i kada pokrenuti upravni spor i kolika će onda biti vrijednost predmeta spora, pa ovdje predlažem okvirni iznos rezervacije u visini od 30.000,00 kuna.

4. Novčana tražbina prema Fabijanu Bartoloviću u iznosu od 15.000,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 03.01.2010.godine do isplate.

-Radi se o parničnom postupku radi isplate, gdje je vrijednost predmeta spora (VPS) određena u iznosu od 15.000,00 kuna. U prvostupanjskom postupku, dakle do donošenja prvostupanjske odluke je moguće okvirno petnaest radnji (saslušavanje stranaka, svjedoka, vještačenje, očitovanje na isto itd.), suviše troškovi žalbe, te ukoliko prvostupanjska presuda povodom izjavljene žalbe bude ukinuta i predmet vraćen na

ponovni postupak, okvirno još pet (5) radnji, sveukupno dvadeset i jedna radnja (21), svaka radnja 1.000,00 kuna + PDV, što po svakoj radnji daje 1.250,00 kuna, dakle ukupno 26.250,00 kuna, suviše troškovi sudskih pristojbi 5.000,00 kuna, i suviše troškovi vještačenja 5.000,00 kuna, sveukupno 36.250,00 kuna.

5. Novčana tražbina prema RH (Ministarstvu pravosuđa) u iznosu glavnice od 2.000.000,00 kuna zajedno za zakonskim zateznim kamatama tekućim od 04.01.2013.godine, pa do isplate.

-Radi se o parničnom postupku radi isplate, gdje mogu pretpostaviti daje je vrijednost predmeta spora (VPS) određena u iznosu od 2.000.000,00 kuna (moguće daje veći, što proporcionalno povećava same troškove). U prvostupanjskom postupku, dakle do donošenja prvostupanjske odluke je moguće okvirno petnaest radnji (saslušavanje stranaka, svjedoka, vještačenje, očitovanje na isto itd.), suviše troškovi žalbe, te ukoliko prvostupanjska presuda povodom izjavljene žalbe bude ukinuta i predmet vraćen na ponovni postupak, okvirno još pet (5) radnji, sveukupno dvadeset i jedna radnja (21), svaka radnja 20.000,00 kuna + PDV, što po svakoj radnji daje 25.000,00 kuna, dakle ukupno 525.000,00 kuna, suviše troškovi sudskih pristojbi 15.000,00 kuna, i suviše troškovi vještačenja 10.000,00 kuna, sveukupno 550.000,00 kuna.

6. Znatne druge novčane tražbine u iznosu glavnice koji navodno nadmašuje 500.000,00 kuna.

-Ovdje se ponovno napominje kako uz prijedlog nije dostavljena niti jedna pravomoćna i ovršna isprava koja se spominje u podnesenom prijedlogu, i kako neovisno o tome, sama činjenica postojanja pravomoćnih presuda ne znači i mogućnost naplate eventualno dosuđenih iznosa u korist stečajne mase, koja kako je poznato, ovisi o činjenici postojanja imovine tuženih osoba (pravnih i fizičkih) iz takvih presuda, njihovog eventualnog dugovanja trećim osobama, redosljeda naplate i si., a i te okolnosti se također mogu provjeriti prije podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu. Stoga troškove pribavljanja pravomoćnosti i ovršnosti navedenih presuda, te troškove predumova na FIN-i povodom podnesenih zahtjeva za izravnom naplatom procjenjujem u okvirnom iznosu od 15.000,00 kuna (petnaest tisuća kuna).

7. Putni troškovi za putne naloge na relaciji Split-Zagreb, Zagreb-Split povodom raznih potreba za postupanjem u korist stečajne mase u okvirnom iznosu od jednog putovanja na spomenutoj relaciji u dva mjeseca (prebivalište stečajnog upravitelja je u Splitu), udaljenost 410 km u jednom pravcu, u oba pravca 820 km x 2 kn po jednom kilometru ukupno 1.640,00 kuna, troškovi autoputa 180,00 kn u jednom smjeru, ukupno 360,00 kuna, dnevica 200,00 kuna, sveukupni troškovi jednom putovanju 2.200,00 kuna, na godišnjoj razini šest putovanja 13.200,00 kuna, u razdoblju od osam (8) godina ukupno 105.600,00 kuna.

8. Nagrada stečajnom upravitelju-prema Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/2015), dalje Uredba.

SVEUKUPNO: 864.850,00 kuna, plus troškovi Nagrade stečajnom upravitelju, sve prema odluci Naslovnog suda temeljem Uredbe.

Prema odredbi članka 289. stavak 3. SZ Sud može odustati od određivanja nastavljanja postupka radi naknadne diobe, te iznos koji stoji na raspolaganju za podjelu vjerovnicima ili pronađeni predmet prepustiti dužniku pojedincu, ako to smatra primjerenim s obzirom na neznatnost iznosa ili malu vrijednost predmeta te troškove nastavljanja postupka radi naknadne diobe. Određivanje nastavljanja postupka radi naknadne diobe sud može uvjetovati uplatom predumova kojim će se namiriti troškovi nastavljanja postupka radi naknadne diobe.

Slijedom svega naprijed navedenog, a temeljem članka 289. stavak 3. SZ-a valjalo je uvjetovati određivanje nastavka postupka radi naknadne diobe uplatom predujma u iznosu od 864.850,00 kn na ime troškova postupka koji su detaljno obrazloženi u podnesku stečajnog upravitelja od 5. 11.2020., te budućih troškova postupka (održavanje ispitnog i izvještajnog ročišta, nagrade stečajnom upravitelju, otvaranja računa, izrade žiga, vođenje postupaka itd.).

U Zagrebu, 7. prosinca 2020.

Sudac:
Nikola Ribarić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv zaključka nije dopuštena žalba.

DNA:

- Frano Čalušić
- Zvonimir Raić, odvjetnik
- Ante Gabelica, stečajni upravitelj

Broj zapisa: **1789b-68152**

Kontrolni broj: **0b3d5-02c49-e1b6b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NIKOLA RIBARIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.